

на земята. Небето пъкъ не е нищо друго, освенъ съвокупность отъ разумни същества, които изпълняватъ волята Божия. Нѣкои отъ звездитѣ сж се проявили, а нѣкои още не сж проявени. Астрономитѣ виждатъ само проявенитѣ звезди. Обаче, мждрецитѣ, т. е. хората на великитѣ добродетели, виждатъ безъ телескопъ и непроявенитѣ звезди. Следователно, ако искате да оправите живота си, да излѣзете отъ свѣта на заблужденията, достатъчно е да се свържете съ свѣтлината на една отъ тия звезди.

Преди години срещнахъ единъ младъ, ученъ човѣкъ, който изучавалъ старата и модерната философия и дошълъ до убеждението, че животътъ е илюзия. Той се разочаровалъ въ възвишеното и красивото, вследствие на което отрича всичко. Безъ да го убеждавамъ въ противното, азъ го запитахъ: Какво ще кажешъ, ако Провидението постави на пжтя ти една млада, красива и разумна мома?—Ще повѣрвамъ въ Бога, ще повѣрвамъ въ живота. Значи, този човѣкъ отрича живота, защото нѣмало въ кого да вѣрва — липсвало му нѣщо. Понеже красивата мома е отражение на Бога, той е готовъ да повѣрва въ Него. Не само красивата мома и красивиятъ момъкъ сж отражение на Бога, но и всичко, което ни обикаля: камънитѣ, растенията, животнитѣ, хората, звездитѣ — цѣлата вселена. При това гледане на нѣщата, човѣкъ осмисля живота си.

Въ кантората на единъ голѣмъ банкеръ влиза единъ беденъ човѣкъ и му казва: Братко, въ името на Господа Исуса Христа, помогни ми съ нѣщо. — Махай се отукъ, не признавамъ никакъвъ Богъ, нищо не мога да ти дамъ — отговорилъ банкерътъ. Бедниятъ човѣкъ се отдалечилъ, дълбоко въздъхналъ и продължилъ пжтя си. Богъ видѣлъ постжпката на банкера и решилъ за назидание да му даде добъръ урокъ. Единъ день банкерътъ излѣзълъ на разходка въ близката гора. Увлѣченъ въ красотата на природата, той навлѣзълъ навжтре въ гората, дето се натъкналъ на единъ разбойникъ. — Горе ржцетѣ!—извикалъ разбойникътъ и започналъ да изпразва джобоветѣ му. Като взелъ всичкитѣ му пари, разбойникътъ казалъ на банкера: Хайде, иди си сега, свободенъ си вече. Като се почувствувалъ вънъ отъ всѣкаква опасность, банкерътъ си казалъ: Слава Богу, че не ме уби. Той билъ доволенъ, че запазилъ жи-